

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orkf.police.hu

Szám: 105/845- /2010.RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva kengyeli lakos panaszos által előterjesztett panasz beadvány tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 1/2011. (I. 12.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf.16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben 2010. május 7-én foganatosított rendőri intézkedések miatt 2010. május 13-án, a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányságon terjesztette elő panaszát, majd 2010. május 25-én tartott meghallgatása során kérte, hogy ügyében a Panasztestület folytasson vizsgálatot.

Panaszában előadta, hogy az említett napon, este 10 óra körül, a helyi italboltba ment kerékpárral. Amikor a bolt előtt leszállt a kerékpárról, egy rendőrautó állt meg mellette. A szolgálati járműből egy rendőr szólott hozzá, és a következőket mondta: rendőrség, igazoltatás, majd kérte a panaszos igazolványát. A panaszos azonban jelezte, hogy az iratait nem tartja magánál. Ekkor az öt megszólító rendőr és két rendőrnő is kiszállt az autóból.

A panaszos megjegyzi, hogy még soha nem igazoltatták, ezért nem tudta, mit kell tennie az adott helyzetben, azonban az iratai valóban nem voltak nála, és a kerékpárján sem volt világítás. A rendőrök arra kérték, hogy fújjon alkoholszondát, de azt sem tudta hogyan kell, mert korábban még nem szondáztatták meg. A szonda a rendőr szerint azt mutatta, hogy a panaszos fogyasztott alkoholt. Ezzel összefüggésben a panaszos előadja, hogy dél körüli időben ivott egy fél dl konyakot és két üveg sört, azonban attól kezdve az intézkedésig már tíz óra is eltelt.

A történetet követően a panaszos az adatait lediktálta a rendőröknek, a szabálysértés elkövetését elismerte. Úgy gondolta, hogy az intézkedés véget ért, ezért megfordította a kerékpárját és el akart indulni hazafelé, amikor azonban az egyik rendőrnő kiabálni kezdett, a férfi rendőr pedig a panaszost – kezeit hátracsavarva – megbilincselte, majd beültette a szolgálati járműbe és beszállították a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányságra. Az ügyeletes tiszt – elmondása szerint – tisztességesen viselkedett vele, de az intézkedő rendőr ott is kiabált. A befogadás után kb. egy órát várakozott a fogdában, holott a rendőröknek jelezte, hogy beteg, kórházban volt, elég rossz a fizikai állapota.

Az intézkedés végeztével megkérdezte a rendőröket, hogy hogyan jut haza, amire az ügyeletes tiszt azt válaszolta, majd hazaviszik. Valamilyen papírt is aláírtak vele, de a tartalmát nem ismerte meg, és másolatot sem kapott belőle.

Éjfél körül az intézkedő rendőr felszólította a panaszost, hogy menjen be a parancsnokhoz, és köszönje meg azt a szívességét, hogy hazaviszik. Mivel azonban a megaláztatásokból a panaszosnak elege volt, azt mondta, hogy senkinek nem köszön meg semmit, inkább hazamegy egyedül. Az intézkedő rendőr ekkor az ajtóra mutatott, és felszólította, hogy távozzon. Így a panaszos rossz fizikai állapotban és legyengülve, gyalog volt kénytelen hazamenni Törökszentmiklósról, ami körülbelül 14 km. Ismerőseitől sem tudott a hazajutásban segítséget kérni, mivel idegességében nem jutott eszébe telefonszám, és saját telefonja sem volt nála.

Elmondása szerint „teljesen megsemmisülten” ért haza édesanyjához, aki már nagyon aggódott, hol jár ilyen hosszú ideig, és akinek segítségre volt szüksége a lefekvésben. Nem gondolta, hogy egy szabálysértés elkövetése miatt ilyen meghurcoltatásban lehet része, vagyis

hogyan megbilincselik, fogdába csukják, majd rossz egészségi állapota ellenére gyalog hazaengedik. A panaszt annyira felzaklatták a történetek, hogy a kórházból hazaérkező felesége kihívta hozzá az ügyeletes orvost, és csak a tőle kapott injekció hatására sikerült elaludnia.

A panaszos hozzáfűzi, hogy nem tartja magát erőszakos embernek, inkább visszahúzó természetű, és fiatal kora óta templomba jár. Az egész falu ismeri, soha senkit nem bántott meg, és úgy érzi, hogy kiérdemelte az emberek szeretetét és tiszteletét. Az előterjesztett panasz kitért arra a körülményre is, hogy panaszos négy éve pszichiátriai betegség miatt rokkantnyugdíjas és látási fogyatékos. Korábban belgyógyászati ellátásban részesült, és csak azért nem maradt bent a kórházban, mert a feleségét és az édesanyját is ápolja. Hozzáfűzi, hogy aznap reggel, amikor dolgozni ment, rosszul lett a vonaton, délután pedig egy buszmegállóban, ezért kórházba szállították. Este fél nyolc körül hagyta el a kórházat, és kilenc óra körül érkezett haza. Vacsora után észrevette, hogy elfogyott a cigarettája, és ezért szaladt el az italboltba. A nap eseményei miatt még az intézkedés idején is gyengének érezte magát, és nem is volt teljesen tisztában azzal, hogy mi is történik vele.

A panaszos elmondása alátámasztásaképpen a panaszához a Panasztestület rendelkezésére bocsátotta az orvosi vizsgálatok iratait is:

- az intézkedés napján 7 óra 14 perc és 7 óra 47 perc közötti időben végzett belgyógyászati vizsgálatról kiállított orvosi leletet (ebben az áll, hogy aznap reggel munkába indult, de rosszul érezte magát, ezért visszafordult, és orvosi vizsgálaton jelent meg, ahol az orvos magasvérnyomás-betegséget, angina pectorist, egyszerű idült bronchitist, és kevert hyperlipidaemiát diagnosztizált és a gyógyszerek felírása mellett három nap elteltével a vizsgálat megismétlését javasolta);

- az intézkedés napján a Hetényi Géza Kórház és Rendelőintézet által kiállított ambuláns kezelőlapot (misperint a buszmegállóból rosszullet miatt mentő szállította a rendelőintézetbe és ellátását 16 óra 25 perckor kezdték meg, kórházi felvétele nem volt indokolt, és állapotát collaptiform rosszullet okozhatta, melyet gyógyszer szedése is okozhatott, de pszichiátriai okok is szerepet játszhattak benne. A diagnózis: deluzív zavar (paranoid, téveszmés zavar), syncope (rövid ideig tartó, múltó eszméletvesztés) és collapsus (az agytörzs vérellátási zavara, ájulás).

A panaszbeadvány az alábbi körülményeket kifogásolta:

- 1.) A panaszos sérelmezi, hogy a bilincs feltörte a kezeit, és az eszköz által okozott fájdalmat még a panasz előterjesztésekor is érezte.
- 2.) Sérelmezte, hogy az eseményeket az italbolt előtt állva többen figyelemmel kísérték, ami rendkívül megalázó volt számára.
- 3.) Kifogásolta, hogy az egyik intézkedő rendőr úgy kiabált vele, mint egy bűnözővel.
- 4.) Megítélése szerint a rendőrök eljárásuk során visszaéltek-e a hatalmukkal, indokolatlanul alkalmaztak bilincset és zárták fogdába.
- 5.) Kifogásolta, hogy a rendőrök nem tanúsítottak vele szemben emberséges magatartás, amikor rossz egészségi állapota ellenére gyalog küldték haza.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2010. május 13-án, a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányságon előterjesztett panaszbeadványa;
- belgyógyászati vizsgálatról kiállított orvosi lelet;
- a Hetényi Géza Kórház és Rendelőintézet által kiállított ambuláns kezelőlap;
- előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült rendőri jelentés;
- nyilatkozat az előállított személy jogaival kapcsolatban;
- tájékoztató az előállított személy jogairól, kötelezettségeiről és az előállító helyiség rendjéről;
- igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról.

A rendelkezésre álló iratok alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

Az intézkedésről készült rendőri jelentés szerint 2010. május 7-én 22 órakor a panaszossal szemben a Rtv. 29. § (1)¹, I. fordulata alapján igazoltatást, a 31. § (1) bekezdése² alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, illetve a 33. § (2) bekezdése f) pont³ I. fordulata értelmében szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítását hajtották végre. Az intézkedések végrehajtása során az Rtv. 48. §⁴ c) és d) pontjai alapján – szökés megakadályozása és ellenszegülés megtörése érdekében – a panaszos kezeit megbilincseltek. A kényszerítő eszközt 22 óra 10 perctől 22 óra 30 percig alkalmazták a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés b) pontja⁵ szerint a kezek hátra bilincselésével.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásaként a jelentés tartalmazza, hogy a kérdéses napon 22 órakor észlelték, hogy az intézkedés későbbi helyszínén egy személy – a panaszos – világítás nélküli kerékpárján ülve, imbolyogva közlekedik, ezért a rendőrök intézkedés alá vonták, azonban személyazonosságát igazoló okmányt nem tudott átadni, ezért

---

¹ **Rtv. 29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

² **Rtv. 31. § (1)** Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

(2) A ruházat átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérsértő módon.

³ **Rtv. 33. § (2)** A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

⁴ **Rtv. 48. §** A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

a) önkárosításának megakadályozására,

b) támadásának megakadályozására,

c) szökésének megakadályozására,

d) ellenszegülésének megtörésére.

⁵ **Szolgálati szabályzat 60. § :**

(4) A bilincselés módjai:

b) kezek előre, illetve hátra bilincselése,

adatait bemondás alapján ellenőrizték az ügyeleten keresztül a nyilvántartásból. Mivel a rendőrök azt tapasztalták, hogy a panaszos a kerékpárral nem kellően stabilan közlekedett, alkoholszondát alkalmaztak vele szemben. A kézi, Drager típusú alkoholszonda 0,97 mg/liter véralkoholszintet mutatott. A rendőri jelentés tanúsága szerint kerékpáron világítás sem volt felszerelve. Mindezek alapján az eljáró rendőr közölte a panaszossal, hogy cselekményével több szabálysértést követett el, amelyek miatt feljelentést tesz ellene. A panaszos a szabálysértések elkövetését elismerte, azonban amikor a rendőr közölte vele, hogy jegyzőkönyvet tölt ki a helyszínen végzett alkoholszondás ellenőrzésről, a panaszos azt mondta: „*Jelentsél fel, de én megyek!*”, majd kerékpárját tolva elindult. E magatartása következtében a rendőrök többször felszólították a panaszost, hogy rendőri intézkedés alatt áll, ezért köteles a helyszínen maradni, azonban ennek nem tett eleget, és kerékpárját tolva igyekezett az intézkedés helyszínét elhagyni. Ekkor az egyik rendőr a panaszos után ment, és mivel a további felszólítások hatására sem állt meg, vele szemben bilincset alkalmazott, továbbá közölte, hogy szabálysértés továbbfolytatása miatt előállítja a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányságra. A panaszos kerékpárját a rendőrök átadták az egyik – a rendőri jelentésben név szerint említett – ismerősének, aki a saját udvarán elhelyezte azt.

A Törökszentmiklósi Rendőrkapitányságra beérkezve a panaszos hajlandó volt az általa elkövetett ittas vezetés szabálysértéssel összefüggésben végzett alkoholszondás vizsgálatról készült jegyzőkönyvet aláírni.

A panaszos elbocsátásakor az egyik eljáró rendőr – betegségére tekintettel – felajánlotta neki, hogy a rendőrök hazaszállítják, a panaszos azonban a segítséget visszautasította, és gyalog indult hazafelé.

A jelentés tanúsága szerint az intézkedés során sérülés és anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján az előállított a hozzátartozója vagy képviselője kiértékelését nem kérte. A panaszos az Rtv. 33. § (4) bekezdés⁶ alapján az előállítás okáról a tájékoztatót, továbbá az előállítás idejéről szóló igazolást átvette. Az igazolás szerint előállítás 2010. május 7-én 22.00 órától 23.55 óráig tartott. A jelentéshez csatolt Nyilatkozaton a panaszos aláírásával igazolta, hogy a jogorvoslati jogára vonatkozó kioktatást az Rtv. 92. és 93. §-ai alapján megkapta, az előállítás okáról és annak várható időtartamáról, továbbá hogy öt órát meghaladó fogvatartása esetére élelmet nem kért, fogva tartása ideje alatt nem kérte dohányzás lehetőségének a biztosítását, továbbá sérülés vagy betegség miatt nem kért sürgős orvosi ellátást. A panaszos hozzátartozó vagy képviselő kiértékelését nem kérte, jelezte ugyanakkor, hogy a rendőri fellépéssel szemben panasszal él.

Az előállítás oka 2010. év május 7-én 23 óra 55 perckor megszűnt, a panaszos szabadon bocsátása ekkor megtörtént.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás a panaszossal szemben végrehajtott intézkedéseket jogszerűnek és szakszerűnek, a kényszerítő eszköz – bilincs – alkalmazását szintén jogszerűnek és szakszerűnek minősítette, továbbá a panaszolt események kapcsán megállapította, hogy a rendőrök eljárása megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

---

⁶ *Rtv. 33. § (4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.*

Az eset összes körülményét figyelembe véve a foganatosított intézkedés – előállítás, kényszerítő eszközök alkalmazása – jogszerű volt, valamint a bilincs alkalmazásának megvolt az indoka és a jogalapja, amely a hatályos jogszabályok és a szakma szabályainak betartásával, valamint az arányosság követelményének megfelelően történt meg. Tekintettel arra, hogy az intézkedés alá vont személy a többszöri rendőri felszólításnak nem tett eleget (az intézkedés helyszínét önkényesen elhagyta) és a szabálysértés elkövetését tovább folytatta ez megteremtette az előállítás, valamint a kényszerítő eszköz alkalmazásának a jogalapját, melyet Rtv. 29. § (1) bekezdése, valamint 31. § és 33. §-ok biztosítottak.

III.

A rendőri intézkedések elleni, konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte, hogy a bilincs feltörte a kezeit, és az eszköz által okozott fájdalmat még a panasz előterjesztésekor is érezte. Ezzel kapcsolatban a rendőri jelentés és az egyéb dokumentumok (orvosi vizsgálatról készült iratok) nem tartalmaznak adatot, így e tekintetben e kifogás – tekintettel arra, hogy a panaszos nyilatkozatán kívül nem merült fel adat a sérülésre vonatkozóan és kétséget kizáró módon nem nyert bizonyítást – megalapozatlan, ezért elutasítom.

2.) Sérelmezte, hogy az eseményeket az italbolt előtt állva többen figyelemmel kísérték, ami rendkívül megalázó volt számára. A rendőr intézkedése során nem veheti figyelembe azt, hogy az adott esetben azt hány ember látja és ez a későbbiek során bennük milyen benyomást alakít ki. A kérdéses helyen és időben kellett az intézkedést végrehajtani és annak – az eredményes végrehajtáshoz és a későbbi eljárás lefolytatásához fűződő érdek figyelembevételével – eredményességét biztosítani. Ennek megfelelően a panasz e része megalapozatlan

3.) Kifogásolta, hogy az egyik intézkedő rendőr úgy kiabált vele, mint egy bűnözővel. Ezzel kapcsolatban a rendelkezésre álló iratok nem tartalmaznak adatot, így e kérdés kapcsán a kiabálás megvalósulása kétséget kizáró módon nem bizonyítható. Egyébiránt az intézkedés e részének kifogásolása meglehetősen szubjektív – a panaszos értékítéletén és benyomásain – adatokon alapszik. Az a tény, hogy többször felszólították és ennek nem engedelmeskedett, valamint az, hogy – maga a panaszos is beszámol erről – az intézkedés alá vont személy nem értette, hogy mi történik körülötte, okozhatott olyan benyomást a panaszosban, ami számára kellemetlen volt és kiabálásnak tűnt. E körülmények azonban objektív módon nem értékelhetők akként, hogy a rendőr a hangnemet nem megfelelően választotta meg, ezért a panasznak e része megalapozatlan, ezért azt elutasítom.

4.) A panaszos úgy ítélte meg, hogy a rendőrök eljárásuk során visszaéltek-e a hatalmukkal, indokolatlanul alkalmaztak bilincset és zárták fogdába A panaszossal szembeni bilincselés alkalmazása kapcsán megállapítást nyert, hogy a panaszos többszöri rendőri felszólítás ellenére távozni akart az intézkedés helyszínéről. A rendőrök egyértelműen közölték azt, hogy rendőri intézkedés alatt áll, ami még nem fejeződött be, továbbá – amikor magatartásával egyértelműsítette a panaszos, hogy a helyszínt el kívánja hagyni – felszólították arra, hogy álljon meg. E közléseket és felszólításokat a panaszos figyelmen kívül hagyta, ezért a rendőrök jogszerűen és indokoltan – az eredményes intézkedéshez fűződő érdeket szem előtt tartva, annak befejező mozzanatát kikényszerítve – állították elő és

alkalmaztak bilincset a panaszossal szemben. A fentiek alapján megállapítom, hogy az előállítás, valamint a bilincselés az intézkedés eredményességének biztosításához elengedhetetlenül szükséges volt, ezért az alapjog korlátozására jogszerűen került sor. Az ezzel kapcsolatos panaszt elutasítom.

5.) Kifogásolta, hogy a rendőrök nem tanúsítottak vele szemben emberséges magatartás, amikor rossz egészségi állapota ellenére gyalog küldték haza. Ezzel kapcsolatban a rendőri jelentés és a panaszos elmondása egyrészt megegyezik abban a tekintetben, hogy felajánlották a panaszosnak a rendőrök, hogy hazaviszik. Eltérnek a nyilatkozatok viszont abban a tekintetben, hogy a panaszos azt állítja, hogy aztán, amikor erre sor került megtagadták ezt a rendőrök, a rendőri jelentés viszont ezzel szemben azt tartalmazza, hogy a segítséget visszautasította, és gyalog indult hazafelé. Az eset összes körülményét figyelembe véve életszerűtlen azt feltételezni, hogy a felajánlás ellenére – amint azt a panaszos is elmondta – a rendőrök nem vitték haza. A hazaszállítással kapcsolatban a panaszos a felajánlást visszautasította (a rendőri jelentés szerint), vagy azt megtagadták: az ellentmondó nyilatkozatok alapján megnyugtató módon nem lehet ezzel kapcsolatban állást foglalni, ezért a kifogás e része – kétséget kizáró bizonyítottság hiányában – megalapozatlan, ezért azt elutasítom.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Panasztestület megállapította, hogy a panaszos ellen foganatosított intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát, az 54. § (1) bekezdésében rögzített emberi méltóságát, az 55. § (1) bekezdésében szabályozott személyes szabadságát, az 59. § (1) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való jogát, továbbá a 70/D. § (1) bekezdésében rögzített testi épséghez való jogát. Vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy az egyes rendőri intézkedések közül az igazoltatás és az alkoholszonda alkalmazása jogszerűen történt és ennek kapcsán alapjogsérelmet nem állapított meg. Ugyanakkor a Panasztestület megállapította a panaszos személyi szabadságához és emberi méltóságához, illetve testi épséghez és egészséghez való jogának súlyos sérelmét az előállítás és a bilincs alkalmazása, továbbá az intézkedés hangneme miatt.

A Panasztestület állásfoglalásában az előállítás jogszerűtlenségét állapította meg és ennek indokaként azt jelölte meg, hogy „*a Testület a panaszos verziója alapján állapította meg a tényállást*”, „*a panaszos által elmondottakat fogadta el*”. Utalt továbbá arra, hogy életszerűtlennek tartja azt, hogy az egyébként együttműködő panaszos kellő tájékoztatás esetén elhagyta volna a helyszínt.

A Panasztestület fenti álláspontját a határozat II. részében kifejtettek, valamint az alábbi okok miatt vitatom. A testületi állásfoglalás nem adott kimerítő magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért fogadta el kétségtelen tényként a több éve pszichiátriai beteg panaszos állítását. Különösen aggályos a panaszos állítását ilyen mértékben elfogadni és e nyilatkozat alapján a tényállást tisztázni, annak tükrében, hogy a Drager alkoholteszter 0,97 mg/liter légalkoholértéket mutatott, valamint az intézkedésről maga a panaszos is úgy nyilatkozott hogy „*nem is volt tisztában azzal, hogy mi is történik vele*”. Azt a feltevést, miszerint a panaszos nyilatkozatának alátámasztása nem volt teljes mértékű, tovább erősíti az

a tény, hogy az intézkedés napján, 16.25 órakor kezdődött az orvosi ellátása, melynek során a diagnózis „deluzív zavar (paranoid, téveszmés zavar)” volt. A panaszos szavahihetősége abban tekintetben is kétségeket vet fel, hogy elmondása szerint aznap dél körül fogyasztott fél deciliter konyakot és két üveg sört. Ennek teljes mértékben ellentmond az aznap, 22 órakor a mért alkoholérték. Mindezek a körülmények külön-külön is kétségessé teszik, hogy a panaszos előadása a valóságban történt eseményeknek megfelel, ezért e nyilatkozat – mivel annak tartalma kétséget kizáró módon nem igazolt, továbbá a fenti körülmények a rendőri jelentésben foglaltakat támasztják alá – nem szolgálhatott alapul a súlyos alapjogsérelem megállapításához.

Az intézkedés hangnemével kapcsolatban az állásfoglalás kifejti, hogy „A rendőrség a panaszosnak az intézkedés hangnemével összefüggő állítására nem reagált, így nincs rendőri nyilatkozat sem arról, hogy az intézkedés helyszínén, sem pedig arról, hogy a rendőrkapitányság épületében milyen hangnemet használtak a panaszossal szemben. A Testület töretlen gyakorlata az, hogy a rendőrség tudomására hozott, de általa nem cáfolt panaszosi állításokat – amennyiben más kétség nem merül fel – valónak fogadja el. Erre való tekintettel a Testület az intézkedés hangnemével összefüggő panaszosi sérelem kapcsán szintén megállapította a panaszos emberi méltóságának megsértését.”

Az a tény, hogy a rendőri jelentés nem tért ki az intézkedés hangnemére nem alapozhatja meg azt, hogy a hangnem kifogásolható. A rendőri jelentés az intézkedés jogalapját és az arra okot adó körülményeket tartalmazza. A rendőrnek nincs olyan kötelezettsége, hogy az intézkedéseinek a teljes részletességű – elhangzott szavak és mondatok, hanglejtés iránya és mértéke, a hangsúlyozás minősége, az elhangzott beszéd akusztikai tulajdonságainak értékelése – leírását adja. E kifogás megalapozottsága tekintetében a Panasztestület csupán saját gyakorlatára hivatkozott, mely szerint a nem cáfolt állítást valónak fogadja el. Az, hogy a rendőri jelentés ezzel kapcsolatban nem tartalmaz adatot, nem szolgálhat törvénysértés megállapításának alapjául. A tárgyszerű eljárás az érdemi nyilatkozattételre való felhívást kívánja meg. Az életszerűség e körben azt támasztja alá, hogy a panaszos által vele szemben tisztességesen viselkedőként megjelölt ügyeletes tiszt jelenlétében az intézkedő rendőrök durva hangnemet nem használtak.

Az előállítás foganatosítása kapcsán a Panasztestület arra a következtetésre jutott, hogy „a Testület a panaszos verziója alapján állapította meg a tényállást, arra a következtetésre jutott, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulójában foglalt előállítási feltétel nem állt fent, így az előállítás jogalap hiányában sértette a panaszos személyes szabadsághoz fűződő jogát”, a bilincseléssel kapcsolatban pedig megállapította, hogy „a jogszerűtlen előállítás érdekében alkalmazott bilincselés már önmagában is alapjogot sértett. A rendőri jelentésből sem volt azonban feltárható olyan körülmény, amely alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy a testi kényszer alkalmazása az adott helyzetben ne lett volna elégséges, ezért a Testület a bilincseléssel összefüggésben megállapította a panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértését.”

Az előállítás jogalapja tekintetében mind a határozat II. és III. részben már kifejtetteket fenntartom, annak indokoltsága és jogszerűsége a szolgáltatott adatok alapján fennállt. A kényszerítő eszközök alkalmazásánál a fokozatosság tekintetében, a rendőri jelentés valóban nem tartalmazza, hogy az intézkedés eredményes befejezéséhez a rendőrök miért nem alkalmazták testi kényszert, illetve esetlegesen azt miért nem tartották elegendőnek. A bilincselés alkalmazása – figyelemmel arra, hogy az intézkedés alá vont személy annak helyszínét önkényesen el akarta hagyni, illetve figyelemmel alkoholos befolyásoltsága szintjére és ennek esetleges hirtelen magatartásbeli következményeire – megítélésem szerint –

figyelembe véve a határozat II. részében kifejtett indokokat is - az intézkedés eredményes befejezéséhez indokolt (arányos) volt és jogszerű. Ezt támasztja alá az Rtv. 48. §-hoz fűzött indokolás szövege is, mely szerint „A bilincs a további ellenszegülés, a szökés (...) megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz. Ennélfogva alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül is szóba jöhet.”

A panaszosnak az alapjogai az intézkedés végrehajtásához szükséges mértékben sérültek, ami nem okozott olyan jogsérelmet, amely alapján az alapjog súlyos sérelme megállapítható lenne.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése⁷, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein⁸ alapul

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 19. §-a, a 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. és 93/A §§-a,
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 282/A. §,
- a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése.

Budapest, 2011. február ,, .”

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány

---

⁷ **Rtv. 92. §: (1)** Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

⁸ **93/A. § (6)** A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány számára.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.